

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce O.M.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2014 č.j. DSH/8166/14

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 21.5.2014 č.j. MMP/110936/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.600,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil porušení § 14 odst. 1 správního řádu tím, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně učinila referentka oddělení dopravních přestupků Magistrátu města Plzně Bc. L.H., která nebyla ve správním řízení oprávněnou úřední osobou, neboť podle předmětného rozhodnutí byla ve věci oprávněnou úřední osobou Bc. A.S.. Žalobce poukázal na ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu, podle něhož úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu

nebo pověřené vedoucím správního orgánu. Podle § 15 odst. 4 správního řádu o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu. Žalobce namítal, že zmocněnec žalobce byl dne 6.5.2014 nahlížet do správního spisu a nezjistil, že by spisový materiál obsahoval písemný záznam o oprávněné úřední osobě Bc. L.H. Rovněž příkaz správního orgánu prvního stupně je podepsaný referentkou Mgr. L.Š., ačkoliv je v záhlaví příkazu uvedena jako oprávněná úřední osoba Bc. S. Dle žalobce věc obviněného z přestupku projednávaly různé osoby, přičemž věc měla rozhodnout pouze jedna úřední osoba. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani v rozporu s § 67 odst. 2 správního řádu nepodepsala oprávněná úřední osoba Bc. A.S. Podle žalobce tak byla porušena zásada přímosti řízení upravující dokazování, neboť ve věci mohla činit skutková zjištění pouze oprávněná úřední osoba Bc. A.S., a to z důkazů, které sama provedla. Podle žalobce je nepřípustné, aby ve věci o vině a trestu z přestupku rozhodovala osoba, která ve věci dokazování neprováděla. Žalobce měl za to, že žalovaný byl povinen podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumat správnost napadeného rozhodnutí i mimo rozsah námitek uplatněných v odvolání z toho důvodu, že je ve veřejném zájmu, aby rozhodovala v řízení příslušná oprávněná úřední osoba.

Dále žalobce tvrdil, že bylo porušeno jeho právo být jako obviněný z trestného činu neprodleně podrobně seznámen s povahou a důvody obvinění dle článku 6 odst. 3 písm. a) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce měl za to, že vůbec nebyl z přestupku obviněn a že řízení o přestupku nebylo řádně zahájeno. Z oznámení přestupku pouze plyne, že se měl žalobce dopustit přestupku způsobem popsáním v oznámení. Na oznámení o přestupku není podpis žalobce dokazující, že byl žalobce s textem oznámení seznámen. Z úředního záznamu PČR plyne, že žalobce byl seznámen se skutkovou podstatou přestupku nerespektování DZ C3a – přikázaný směr vpravo. Úřední záznam tedy podle žalobce neobsahuje informaci, že by mu bylo sděleno obvinění pro dostatečně určité skutkové jednání, které by současně bylo právně kvalifikováno Policií ČR. Výpovědní hodnota takového úředního záznamu je podle žalobce nedostatečná. Žalobce následně převzal příkaz správního orgánu a poté udělil plnou moc zmocněnci Ing. M.J., který podal proti příkazu odpor a sdělil žalobci, že příkaz byl automaticky zrušen. Žalobce se tak domníval, že tím je přestupek vyřešen. Teprve počátkem července 2014 obdržel žalobce od zmocněnce rozhodnutí žalovaného. Žalobce dále uváděl, že v oznámení o pokračování řízení o přestupku ze dne 21.10.2013, které bylo doručeno zmocněnci, se uvádí, že správní orgán pokračuje ve správním řízení, avšak žalobce netuší, kdy mu mělo být sděleno údajné obvinění z přestupku. Žalobce navrhl, aby soud judikoval, že správní orgán prvního stupně má povinnost doručit oznámení o zahájení řízení o přestupku podezřelému z přestupku i za situace, že má zmocněnce, přestože dle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručí se písemnosti pouze zástupci. Podle žalobce doručením do vlastních rukou se realizuje právo obviněného z přestupku se vůbec dozvědět, že je správním orgánem prvního stupně stíhán jako obviněný z přestupku.

Žalobce v žalobě poukázal na své vyjádření ze dne 9.5.2014, v němž uvedl, že dopravní značení bylo zakryto nákladním vozidlem, které zde stálo a mělo zapnutá světla. Žalobce tak dopravní značení neviděl a vidět nemohl. Jelikož nákladní vozidlo blokovalo výjezd od OC Kaufland vpravo, musel ho obviněný objet, tedy v dobré víře pokračoval vlevo, neboť v tomto místě je navíc vodorovná dopravní značka V02b – podélná čára přerušovaná.

Žalobce tedy podle svého tvrzení nemohl spáchat přestupek ani z nedbalosti nevědomé dle § 4 odst. 1 písm. a) nebo písm. a) zákona o přestupcích. Žalobce tvrdil, že neměl jinou možnost kvůli dlouhodobě stojícímu nákladnímu autu v pravém pruhu výjezdu z uzavřeného prostoru před restaurací Mc Donalds, než se dostat z tohoto uzavřeného prostoru přes levý pruh výjezdu. Podle žalobce se správní orgán prvního stupně s touto obhajobou žalobce nevypořádal dostatečně, když uvedl, že pokud by tomu tak bylo, jistě by to uvedli zasahující policisté ve svých výpovědích. Obhajoba žalobce byla označena za účelovou jenom proto, že ji žalobce uplatnil až na závěr přestupkového řízení. Žalobce měl za to, že se jeho obhajobu nepodařilo vyvrátit a že byla porušena zásada in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného, když správní orgány neprokázaly, že by v levém pruhu výjezdu od uzavřeného prostoru restaurace Mc Donalds nestálo nákladní vozidlo zakrývající žalobci dopravní značení. Podle žalobce je přirozené, že jeho zmocněnec vyčkal na výpovědi svědků policistů, a teprve poté se k věci jménem žalobce vyjádřil. Žalobce považoval za ekonomicky neúčelné vyjadřovat se k věci na začátku i na konci řízení. Jestliže zasahující policisté nevypovídali o přítomnosti nákladního vozidla na místě přestupku, nedokazuje to podle žalobce, že tam toto vozidlo nebylo, zvláště pokud se na ně správní orgán svědků netázal. Zasahující policisté mohli podle žalobce mít motiv věnovat svoji pozornost žalobci, nikoliv stojícímu nákladnímu automobilu, protože dokazovat delikt žalobci bylo pohodlnější, než se věnovat stojícímu nákladnímu vozidlu. Podle žalobce správní orgán prvního stupně pochybil, když na obhajobu žalobce nereagoval alespoň dodatečným výsledkem zasahujících policistů k otázce existence nákladního vozidla, tedy skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn. Dále žalobce namítal, že i kdyby věděl, že mu brání dopravní značka, jednal by v krajní nouzi. Žalobce tvrdil, že nelze po něm požadovat, aby zůstal uvězněn i se svým autem v uzavřeném prostoru před restaurací Mc Donalds.

Podle žalobce správní orgány dostatečně neodůvodnily zamítnutí návrhu žalobce na vyslechnutí svědkyně, když důvodem nemůže být, že žalobce toto navrhl v rámci vyjádření k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dle žalobce je porušením práva na obhajobu zamítnutí návrhu na provedení výslechu svědka s odůvodněním, že ve věci hrozí zánik odpovědnosti za přestupek z důvodu uplynutí času. Za riziko zániku odpovědnosti je zejména odpovědný zasahující policista M.B., který se dne 18.11.2013 z podání svědecké výpovědi omluvil s vágním odůvodněním, že je nečekaně mimo republiku, a svědeckou výpověď podal až 15.4.2014. Dle žalobce svědkyně jako spolujezdec mohla nestranně dosvědčit žalobcovu obhajobu.

Žalobce dále namítal, že žalovaný doručil napadené rozhodnutí osobě, která nebyla jeho zástupcem. Dne 2.7.2014 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc, jíž žalobce zmocnil k zastupování M.V. Dne 3.7.2014 žalovaný vyhotovil rozhodnutí zaslané na adresu Ing. M.J., ačkoliv jeho zmocnění bylo zrušeno udělením plné moci M.V. Takové doručení podle žalobce nemůže nést právní následky, neboť v době, kdy žalovaný vypravil rozhodnutí Ing. M.J., tomuto muselo být známo, že má žalobce nového zástupce. Proto je podle žalobce okamžikem doručení napadeného rozhodnutí okamžik, kdy zástupce žalobce se osobně dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do spisu, tedy dne 8.8.2014, přičemž odpovědnost zanikla dne 7.8.2014. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5As 60/2009-163 podle něhož „shledal-li by krajský soud důvodnou

námítku, že rozhodnutí bylo doručeno až po uplynutí prekluzivní lhůty, sama by o sobě postačovala ke zrušení rozhodnutí“.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že na deskách správního spisu jsou jako oprávněné úřední osoby uvedeny Bc. S., Mgr. Š., Bc. H. a Mgr. V. Tedy oprávněnými úředními osobami byly i obě uvedené referentky podepisující rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a příkaz. Z § 14 odst. 1 správního řádu dle žalovaného vyplývá, že oprávněnou osobou je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen úřední osoba). Je tedy podle žalovaného zřejmé, že v jedné věci může být více oprávněných úředních osob. Žalovaný považuje uvedení oprávněných úředních osob na deskách spisu za dostačující, neboť správní řád nestanoví formu úředního záznamu. Součástí spisu jsou i jeho desky, s nimiž se žalobce mohl seznámit. Podle žalovaného o skutku bylo prvotně rozhodováno v příkazním řízení, které je vedle blokového řízení dalším druhem zkráceného projednání přestupku. Prvním úkonem ve věci je vydání příkazu. V takové situaci tomuto úkonu jiný nepředchází, tzn. že se při vedení řízení nepoužije ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu o zahájení řízení z moci úřední. Žalobci tedy bylo řádně sděleno obvinění z přestupku dne 6.9.2013, kdy byl žalobci příkaz doručen do vlastních rukou. V příkazu je skutek řádně vymezen, včetně právní kvalifikace. Podle žalovaného je nepodstatné, zda bylo v místě přestupku ústně policistou formulováno obvinění z přestupku. Popis protiprávního jednání je řádně uveden i v oznámení přestupku, které žalobce odmítl podepsat, což jde pouze k jeho tíži. Žalovaný uznával, že správní orgán prvního stupně v žalobcem namítané písemnosti ze dne 21.10.2013 zaměnil zmocněnce a zmocnitele, což pak napravil v následujícím protokolu o ústním jednání ze dne 19.11.2013. Pochybení tak podle žalovaného nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Dle žalovaného nebylo vyjádření žalobce správním orgánem prvního stupně odmítnuto, neboť správní orgán prvního stupně se námitkami žalobce v plném rozsahu a zcela dostatečně v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal. Závěr, že popis žalobce jeví znaky účelovosti, správní orgán prvního stupně řádně odůvodnil a žalovaný se s tím ztotožnil. Dle žalovaného byl skutkový stav věci zjištěn bez důvodných pochybností a provedené důkazy, zejména záznam o přestupku a svědecké výpovědi zakročujících policistů, jednoznačně svědčí o tom, že se žalobce přestupku dopustil. Dle žalovaného správní orgán prvního stupně nepochybil, když nezopakoval výsledky zakročujících policistů, neboť k tomu neshledal důvod. Stejně tak není pochybením neprovedení výsledku slečny M.V., když považoval skutkový stav věci za prokázaný svědeckými výpověďmi zakročujících policistů. V situaci, kdy žalobce uvedl skutková zjištění a navrhl důkazy, je správní orgán povinen se řádně vypořádat jak s těmi tvrzeními, tak i s nabízenými důkazy. To neznamená, že musí všechna tvrzení prověřit a nabízené důkazy provést. Pokud tak neučiní, musí svůj závěr přezkoumatelným způsobem vysvětlit. Tomuto požadavku podle žalovaného správní orgán prvního stupně dostál. Napadené rozhodnutí bylo žalobci podle žalovaného doručeno dne 4.7.2014 osobním převzetím panem Ing. M.J. přímo u žalovaného, neboť tento byl v té době zmocněncem žalobce. Plná moc pro slečnu M.V. byla správnímu orgánu prvního stupně, nikoliv žalovanému, doručena e-mailem dne 2.7.2014, a to bez zaručeného elektronického podpisu. Jednalo se tedy o nouzové podání, ke kterému bylo možno přihlížet až po jeho doplnění o zaručený elektronický podpis 7.7.2014. I přesto, že doplnění podání splňovalo náležitosti ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, plná moc, která byla součástí tohoto podání,

podmínky akceptace nesplňovala. Musela by být vzhledem ke svému formátu buď v podobě konvertovaného dokumentu, či s uznávaným elektronickým podpisem žalobce.

Ze **správního spisu** vyplývá, že na deskách správního spisu je v kolonce oprávněná úřední osoba uvedena Bc. S., Mgr. Š., Bc. H. a další, a to s razítkem data 9.8.2013 a s podpisem. Z oznámení o přestupku ze dne 7.8.2013 vyplývá, že žalobce v tento den ve 21:40 hod. v Plzni v ulici Otýlie Beníškové při výjezdu z horního parkoviště OD Kaufland (Mc Donalds) jako řidič osobního motorového vozidla rz ... – Škoda Superb nerespektoval dopravní značku C3a – Příkazany směr vpravo a na tomto místě odbočil vlevo. Tím se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. porušením § 4 písm. c) téhož zákona. Do oznámení přestupku se žalobce odmítl podepsat i vyjádřit. Dle úředního záznamu PČR z téhož dne žalobce uvedl, že s přestupkem nesouhlasí poté, co byl seznámen se skutkovou podstatou přestupku. Byla pořízena fotodokumentace křižovatky s dopravní značkou. Příkazem správního orgánu prvního stupně ze dne 30.8.2013 byl žalobce uznán vinným z porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť dne 7.8.2013 v době okolo 21:40 hod. v Plzni na vozovce v ulici Otýlie Beníškové jako řidič motorového vozidla při vyjíždění z horního parkoviště OD Kaufland od restaurace Mc Donalds nerespektoval dopravní značku C3a a odbočil s vozidlem doleva směrem ke kruhovému objezdu Rondel. V záhlaví příkazu je uvedena jako oprávněná úřední osoba Bc. S., příkaz je podepsán referentem oddělení dopravních předpisů Mgr. L.Š. Příkaz žalobce osobně převzal dne 6.9.2013. Žalobce prostřednictvím svého zmocněnce Ing. M.J. podal dne 23.9. odpor. V oznámení o pokračování řízení o přestupku ze dne 21.10.2013, které bylo doručeno zmocněnci žalobce, byť je v záhlaví uveden jako zmocněnec žalobce a účastník jeho zmocněnec, je znovu specifikována skutková podstata přestupku i jeho právní kvalifikace.

Při jednání dne 19.11.2013, jehož se nezúčastnil žalobce ani jeho zástupce, za přítomnosti oprávněné úřední osoby Bc. Steuerové a referentky oddělení dopravních předpisů Bc. L.H., svědek Mgr. P.H. uvedl, že předmětného dne byl řidičem služebního vozidla, které bylo zaparkováno cca 20m od výjezdu z horního parkoviště OD Kaufland. Vozidlo stálo podélně na vozovce Otýlie Beníškové ve směru k Rondelu. Z vozidla měl svědek dobrý výhled na výjezd z parkoviště i na dopravní značku. Značka Příkazany směr vpravo ani značka STOP nebyly zakryty ani nijak poškozeny. Svědek na ně po celou dobu viděl. Zaregistroval vozidlo nerespektující příkazany směr jízdy, které zabočilo z uvedeného výjezdu doleva. S vozidlem se za ním ihned rozjel a následně vozidlo zastavili. Podle svědka značku Stůj, dej přednost v jízdě, obviněný respektoval. Předtím, než přistoupili ke kontrolní činnosti, policisté značku zkontrolovali. Fotografie byla pořízena předmětného dne před započítím preventivní činnosti. Podle svědka byl obviněný ve voze sám.

Svědce H.K. uvedla, že dopravní značku předtím, než se služebním vozidlem zaparkovali, zkontrolovali, a obě značky byly v pořádku a nebyly zakryty. Svědkyni v pozici na zadním sedadle za řidičem ve výhledu na značku nic nebránilo. Viděla žalobce nerespektovat dopravní značení. Provoz byl v té době podle svědkyně minimální, protože za vozidlem přestupce ihned vyjeli. Mezi jejich vozidlem a vozidlem přestupce nebylo žádné vozidlo. Rovněž podle této svědkyně byl žalobce ve vozidle sám.

Při jednání dne 15.4.2014 byly přítomny pracovnice správního orgánu Bc. A.S. a dále Bc. L.H. Zmocněnec žalobce uvedl po seznámení se spisovou dokumentací, že na žádnou z otázek nebude odpovídat. Svědek M.B. uvedl, že předmětného dne zaznamenal žalobce nerespektovat dopravní značení Prikázaný směr jízdy doprava při výjezdu z horního parkoviště od obchodního domu Kaufland. Řidiče zastavili na Rondelu. Značku STOP obviněný respektoval. Ve vozidle byl sám. Podle svědka si žalobce jednání nahrával na telefon. Podle svědka není možné dopravní značení při výjezdu z parkoviště přehlédnout, neboť ve výhledu nic nebrání.

Žalobce navrhl opětovné provedení výsledku zakročujících policistů, jejichž výpovědím nebyl přítomen on ani jeho zástupce. Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 9.5.2014 žalobce uváděl, že dopravní značení bylo zakryto nákladním vozidlem, které zde stálo a mělo zapnutá výstražná světla. Žalobce tak dopravní značení neviděl a nemohl vidět. Jelikož nákladní vozidlo blokovalo výjezd z OC Kaufland vpravo, musel ho obviněný objet a v dobré víře pokračoval vlevo, neboť je zde vodorovná dopravní značka V02b – podélná čára přerušovaná. Žalobce podle svého tvrzení neměl sebemenší důvod se domnívat, že by odbočení vlevo mělo být zakázáno. Žalobce dále navrhl výpověď nadřízeného policistů k otázce, zda jsou policisté vybaveni služebním fotoaparátem, a zda je na něm možné nastavit datum a čas, jelikož ve fotodokumentaci založené ve spise datum a čas chybí. Dále žalobce navrhl svědeckou výpověď slečny M.V., která podle tvrzení žalobce byla jeho spolujezdkyní.

V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v záhlaví uvedena jako oprávněná úřední osoba Bc. S. a rozhodnutí je podepsáno Bc. L.H. jako referentem oddělení dopravních přestupků. V odůvodnění správní orgán prvního stupně uvedl, že nevyhověl návrhu na opětovné provedení důkazů svědeckými výpověďmi zakročujících policistů, jejichž výsledku nebyl zmocněnec ani žalobce přítomen, neboť zmocněnec byl v písemnosti, týkající se pokračování řízení o přestupku a nařízení jednání na 19.11.2013 a předvolání, kterou osobně převzal, informován o tom, že při jednání bude výslech svědků proveden. Současně byl upozorněn na právní důsledky svého nedostavení se k jednání bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Svoji nepřítomností při jednání se dobrovolně žalobce i jeho zmocněnec zbavili možnosti klást svědkům otázky, a tudíž se nyní nemohou domáhat opětovného provedení tohoto důkazu. Návrh zmocněnce dle správního orgánu ve světle popsaného působí jako obstrukční s cílem dosáhnout prodloužení správního řízení, případně zániku odpovědnosti za přestupek. Správní orgán nemá důvod zpochybňovat skutečnosti zjištěné zakročujícími policisty v rámci jejich služebních povinností, neboť se jedná o osoby vázané služební přísahou, jež k obviněnému nemají žádný vztah, tudíž nemají zájem ho svou výpovědí jakkoliv poškodit. Popisují toliko události, jimž byli osobně přítomni a které vnímali svými smysly. Jejich výpovědi v důležitých bodech vzájemně korespondují a odpovídají rovněž oznámení přestupku a úřednímu záznamu, přičemž uvedené podklady jednoznačně prokazují nerespektování svislé dopravní značky „Prikázaný směr jízdy zde vpravo“ ze strany žalobce. Umístění dopravního značení popsané ve svědeckých výpovědích a v listinných podkladech odpovídá stavu zachycenému na fotografii pořízené dne 7.8.2013 policistou B. Policisté jednoznačně potvrdili, že vozidlo řídila osoba, v níž byl zjištěn a ztotožněn žalobce, a současně potvrdili, že se žalobce nacházel ve vozidle sám. Z výpovědí všech tří policistů dále vyplývá, že žalobce nechtěl přestupek řešit na místě, ani se nechtěl vyjádřit do oznámení o přestupku a průběh kontroly si nahrával na mobilní telefon. K tvrzení,

obsaženému ve vyjádření ze dne 9.5.2014, správní orgán uvedl, že zakročující policisté K. a H. shodně uvedli, že měli z místa, kde stáli se služebním vozidlem, náležitý výhled na horní výjezd z parkoviště u OD Kaufland. Oba shodně uvedli, že služební vozidlo stálo na vozovce pozemní komunikace ulice Otýlie Beníškové asi 20m od výjezdu z parkoviště. Současně uvedli, že provoz byl minimální, a proto by podle správního orgánu jistě zmínili ve svých výpovědích skutečnost, že nákladní vozidlo se zapnutými výstražnými světly blokovalo výjezd u OC Kaufland, neboť by se jednalo o okolnost mimořádného charakteru, na kterou by se zcela jistě policisté mající za úkol dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu zaměřili. Pokud by žalobce objížděl stojící nákladní vozidlo, bylo by také podle správního orgánu s podivem, kdy by tuto skutečnost na oznámení přestupku, nebo minimálně ústně na místě policistům neuvedl. Svědci shodně uvedli, že jim obviněný nesdělil důvod nerespektování dopravního značení a že se odmítl na oznámení přestupku vyjádřit a podepsat. Tvrzení žalobce se tak správnímu orgánu jeví účelovým a správní orgán ho má za vyvrácené. Podle správního orgánu smyslem řízení není prokázání technických možností fotoaparátu nebo zda byla fotografie pořízena služebním fotoaparátem či jiným záznamovým zařízením, nýbrž zda žalobce spáchal předmětný přestupek. Svědecká výpověď Mgr. H. podle správního orgánu prokazuje, že předmětného dne před započítím preventivní činnosti byla provedena fotodokumentace dopravního značení a tato je součástí spisu. Fotografie byla zhotovena policistou B. Fotografie toliko dokumentuje umístění dopravního značení v inkriminovaném prostoru. Namítané zakrytí dopravního značení bylo vyvráceno výpověďmi policistů. Správní orgán tak neshledal důvod pro předvolání nadřízeného policistů. Návrhu na předvolání slečny M.V. správní orgán nevyhověl, neboť svědecké výpovědi zakročujících policistů prokazují, že žalobce byl v době spáchání přestupku ve vozidle sám. Návrh zmocněnce, se kterým přichází až po projednaném ústním jednání, považuje správní orgán za obstrukční s cílem dosáhnout prodloužení správního řízení, případně zániku odpovědnosti za přestupek.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že odvolací orgán na základě § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal rozhodnutí a předcházející řízení z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu a neshledal žádné pochybení správního orgánu prvního stupně. Z hlediska správnosti přezkoumává odvolací orgán rozhodnutí v rozsahu námitek, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a odvolací orgán neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. Odvolací správní orgán shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 správního řádu. V odůvodnění byl prvostupňovým správním orgánem na podkladě provedených důkazů, které tvoří ucelený řetězec, vyvozen logický závěr o zavinění přestupku žalobcem, s čímž se žalovaný plně ztotožnil. Správní orgán tak zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu. Odvolací rozhodnutí převzal zástupce žalobce Ing. M.J. dne 4.7.2014. Dne 10.7.2014 došla žalovanému plná moc udělená žalobcem M.V., bytem ..., datované 26.6.2014. Tato plná moc byla doručena správnímu orgánu prvního stupně 2.7.2014 datovou zprávou bez uznávaného elektronického podpisu. Znovu byla plná moc doručena správnímu orgánu prvního stupně 7.7.2014, kdy již podání bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Plná moc obsažená v příloze nebyla podepsána uznávaným elektronickým podpisem ani se nejednalo o konvertovaný dokument.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žaloba není důvodná.

Námítku porušení ust. § 14 odst. 1 správního řádu neshledal soud důvodnou. Podle tohoto ust. každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu je oprávněnou úřední osobou. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že by v přestupkovém řízení mohla v téže věci být pouze jedna oprávněná osoba provádějící všechny úkony v řízení. Správní orgán na rozdíl od soudu nevystupuje jako zcela nezávislý a nestranný orgán. Je naopak vázaný mimo jiné zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení, přestupkové řízení musí být provedeno v zákonné lhůtě, jinak hrozí zánik odpovědnosti. Z toho důvodu analogie se zásadou zákonného soudce v trestním řízení není namístě. Z výše shrnutého obsahu správního spisu je také zřejmé, že záznam o tom, které osoby byly v dané věci oprávněnými úředními osobami, byl ve spisu obsažen, a to na deskách spisu. Byly zde uvedeny jak Bc. L.H., tak i Mgr. L.H. O Bc. S. a Bc. H. byl žalobce informován již prostřednictvím příkazu a o Mgr. H. při jednání dne 15.4.2014. Konkrétní důvod podjatosti těchto osob žalobce po celé správní řízení neuvedl. Proto absence zvláštního úředního záznamu o oprávněných osobách ve správním spise nemůže představovat vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a vést k jeho zrušení.

Správní orgány podle názoru soudu nepostupovaly ani v rozporu s článkem 6 odst. 3 písm. a) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý právo být jako obviněný z trestného činu neprodleně podrobně seznámen s povahou a důvody obvinění. Z výše shrnutého skutkového zjištění jasně vyplývá, že žalobce byl již policejní hlídkou na místě silniční kontroly seznámen s povahou přestupku i s jeho právní kvalifikací. Toto dokládá oznámení o přestupku spolu s úředním záznamem. Skutečnost, že žalobce odmítl oznámení o přestupku podepsat, na tomto závěru nic nemění. Za vlastní sdělení obvinění je však nutno považovat teprve úkon, jímž bylo zahájeno správní řízení o přestupku, tj. doručení příkazu. V příkazu byl žalobce s povahou obvinění jasně a dostatečně podrobně seznámen a příkaz mu byl doručen do vlastních rukou. Tím, že příkaz po podání odporu je zrušen, nedochází ke skončení správního řízení, proto postačuje, když správní orgán informuje o pokračování v řízení formou vyrozumění i že je event. adresuje pouze zástupci obviněného.

Soud považuje za provedenými výpověďmi policistů vyvrácené tvrzení žalobce, že dopravní značení neviděl a vidět nemohl, neboť bylo zakryto stojícím nákladním vozidlem. Policisté potvrdili, že na dopravní značení i na vozidlo žalobce měli po celou dobu výhled, a policistka H.K. dokonce výslovně potvrdila, že dopravní značení nebylo zakryto. To koresponduje i s pořízenou fotodokumentací. Nadto se soud ztotožňuje se správními orgány v tom, že by bylo logické, kdyby se žalobce o takové mimořádné události v silničním provozu zmínil již na místě přestupku, kdy byl seznámen s tím, co je mu kladeno za vinu. Protože tak neučinil a svou verzi uvedl teprve až po provedených svědeckých výpovědích a po obstarání všech potřebných podkladů, jeví se takové tvrzení nevěrohodným a účelovým.

Důvodným není ani tvrzení žalobce, že správní orgány dostatečně neodůvodnily zamítnutí jeho návrhu na vyslechnutí svědkyně. Z výše shrnutého obsahu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jasně vyplývá, že důvodem pro neprovedení výslechu byla jednak skutečnost, že správní orgán měl skutkový stav za dostatečně a bez důvodných pochybností zjištěný, a jednak proto, že žalobce navrhl provedení svědecké výpovědi s velkým časovým odstupem od spáchání přestupku, což ve spojení s tvrzeními policistů o tom, že žalobce byl ve vozidle sám, vedlo správní orgán k závěru o účelovosti navrženého důkazu s cílem protáhnout správní řízení a event. dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek.

Soud neuznal námitku žalobce, podle které bylo napadené rozhodnutí doručováno nesprávně Ing. J. v době, kdy již byl správní orgán informován o nové zmocněnkyni žalobce Mgr. V. Z výše shrnutého obsahu správního spisu vyplývá, že v době doručování napadeného rozhodnutí Ing. J. (dne 4.7.2014) byl informován o novém zastoupení pouze správní orgán prvního stupně, nikoli žalovaný. Správnímu orgánu prvního stupně byla zaslána zpráva o nové zmocněnkyni dne 2.7.2014. Jednalo se však pouze o neúplné podání, k němuž bylo možné přihlížet teprve po jeho doplnění dne 7.7.2014. Žalobce tedy neadresoval sdělení o změně zastoupení žalovanému, který byl v té době věcně příslušným správním orgánem. Vůči žalovanému nemohla být změna zastoupení účinná, dokud o ní nebyl informován. Podle názoru soudu nelze shledat pochybení v tom, že správní orgán prvního stupně nepostoupil žalovanému neúplné podání. Skutečnost, že k doplnění podání došlo až poté, co bylo rozhodnutí žalovaného účinně doručeno původnímu zástupci, jde k tíži podatele - žalobce.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)**

V Plzni dne 30. září 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková